

het petroleumbedrijf behoorden en meest tusschen het Meer van Maracaibo en Curaçao voeren, terwijl 8 stoomschepen gewone vracht- en passagiersschepen waren, varende tusschen New York en Curaçao en tusschen de stad Maracaibo en Curaçao.

Deze laatste stoomschepen zullen natuurlijk op hunne talrijke reizen bij binnenkomst op Curaçao zijn aangemerkt als afkomstig uit de Vereenigde Staten en uit Venezuela. Hoe men op Curaçao te werk gaat wanneer een in Nederland thuisbehoorend schip Curaçao aandoet op den terugweg kan uit de statistiek in het K. V. niet met zekerheid worden opgemaakt, maar het staat voor mij wel vast dat het Bureau voor Handelsinlichtingen de Nederlandsche vlag heeft te kort gedaan, ten voordeele van andere vlaggen, o.a. de Amerikaansche.

Het K. V. geeft nog een andere statistiek der scheepvaartbeweging en wel eene gedetailleerd naar de nationaliteit der schepen, dus juist wat we hebben moeten, maar deze statistiek geldt het gewest in zijn geheel en niet het eiland Curaçao.

Volgens laatstbedoelde statistiek kwamen in 1918 aan 249 stoomschepen (waarvan 248 op Curaçao) en van deze 249 stoomschepen voerden 39, dus ruim 15 %, de Nederlandsche vlag, 141 — dus ruim 56% — die der Ver. Staten.

Voor 1926 waren deze cijfers: totaal 3517 stoomschepen (waarvan 2914 op Curaçao); onder de Nederlandsche vlag 1877, dus ruim 53 % en onder de Amerikaansche 242, dus nog geen 7 %.

En voor 1927 (het laatste jaar waarover een K. V. is verschenen): totaal 5015 stoomschepen (waarvan 3728 op Curaçao); onder de Nederlandsche vlag 2494, of bijna 50 % en onder de Amerikaansche 392, of nog geen 8 %.

Hierbij valt nog op te merken dat het snel toenemende stoomvaartverkeer buiten Curaçao voor het allergrootste deel voor rekening komt van Aruba en dat de Nederlandsche vlag daarbij tot nog toe slechts in geringe mate was betrokken.

De Nederlandsche vlag heeft dus een grooter aandeel in de scheepvaartbeweging van het eiland Curaçao dan in die